

- ۱- گزینه «۳» - قانونمندی حاکم بر جهان خلقت، تجلی (بازتاب) تقدیر الهی است و زمینه‌ساز حرکت و پویایی انسان و به‌کارگیری اراده و اختیار اوست.
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس ششم - صفحه ۶۸ - ساده)
- ۲- گزینه «۲» - باید دقت کنیم درست است که ادامه سخن امام صادق (ع) درباره سنت استدراج است ولی این بخش از سخنان یادآور سنت «سبقت رحمت بر غضب» است. زیرا یکی از موارد این سنت عبارت است از این که در صورتی که بنده‌ای گناهی مرتکب می‌شود از فرشته می‌خواهد صبر کند تا پندهاش توبه کند و جبران نماید و سخن امام علی (ع) درباره احسان‌های پیاپی و دوری بنده از خداست که مؤید سنت استدراج است.
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس ششم - صفحه ۷۶ و ۷۷ - متوسط)
- ۳- گزینه «۳» - در تعالیم دینی آمده است که صله رحم و محبت به خویشان و دادن صدقه، عمر را افزایش می‌دهد و قطع رحم و بی‌محبتی به خویشان عمر را کاهش می‌دهد. احسان به والدین، امانت‌داری، لقمه حلال، آب دادن به درخت تشنه یا سیراب کردن حیوانات و نیز برطرف کردن اندوه و غصه دیگران، زندگی را بهبود می‌بخشد. ظلم به دیگران و افزایش گناه، اعم از فردی و اجتماعی، آثار زبان‌باری از جمله نزول بلا و عدم استجابت دعا را به دنبال دارد و همان‌طور که تقوا و ایمان واقعی به خداوند سبب نزول برکات الهی می‌گردد و عبارت قرآنی «فاخذناهم بما كانوا یکسبون» مؤید آن است.
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس ششم - صفحه ۷۰ و ۷۸ - متوسط)
- ۴- گزینه «۲» - در فرهنگ قرآن کریم، توفیق به معنای آسان نمودن است یعنی همراه با سعی و تلاشی که انسان از خود نشان می‌دهد، خداوند نیز شرایط و اسباب را چنان فراهم می‌سازد که وی بتواند آسان‌تر به مقصد برسد. در کسب توفیق، عامل درونی هم نقش تعیین‌کننده دارد. برای مثال دو نفر با هم آباتی از قرآن را از رسول اکرم می‌شنیدند، اما این آبات ایمان یکی را تقویت می‌کرد ولی بر لجاجت و کفر دیگری می‌افزود.
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس ششم - صفحه ۷۵ - ساده)
- ۵- گزینه «۳» - برخی از اعمال مانند «پذیرش عبادت اندک» سنت سبقت رحمت بر غضب است و حمایت خداوند از «انسان تلاشگر و مجاهد»، سنت توفیق و یا همان امداد خاص است و شامل «لسان مؤمن و قافر» می‌تواند هم سنت ابتلا و امتحان و آزمایش باشد و هم سنت امداد عام الهی که شامل همه انسان‌ها می‌گردد.
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس ششم - صفحه ۷۴ و ۷۵ - متوسط)
- ۶- گزینه «۳» - گناه، آلودگی است و توبه پاک شدن از آلودگی‌هاست. توبه گناهان را از قلب خارج می‌کند و آن را شست‌وشو می‌دهد و به همین جهت این عمل را «پیرایش» یا «تخلیه» نیز می‌گویند و امام علی (ع) درباره توبه و باکی می‌فرماید: «توبه دل‌ها را پاک می‌کند و گناهان را می‌شوید».
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس هفتم - صفحه ۸۷ - متوسط)
- ۷- گزینه «۴» - همه موارد مذکور در گزینه‌ها صحیح هستند.
جبران حقوق الهی و حقوق مردم و عدم تکرار گناهان مربوط به «مراحل تکمیلی توبه» است و حدیث پیامبر اکرم (ص) که می‌فرماید: «کسی که از گناه توبه کرده مانند کسی است که هیچ گناهی نکرده است». مربوط به بخش «توبه و باکی» است و این که توبه درباره بندگان به معنای بازگشت از گناه به سوی خداوند و فرار گرفتن در دامن عفو و غفران الهی است «حقیقت توبه» است.
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس هفتم - صفحه ۸۶، ۸۷ و ۹۰ - متوسط)
- ۸- گزینه «۲» - در تسویف، فرد گناهکار دائماً به خود می‌گوید: «به زودی توبه می‌کنم» و این گفته را آن قدر تکرار می‌کند، تا اینکه دیگر میل به توبه در او خاموش می‌شود.
روش دیگر شیطان برای کشاندن انسان به شقاوت این است که او را گام به گام و آهسته به سمت گناه می‌کشاند تا در این فرآیند تدریجی، عتوجه زشتی گناه و قبح آن نشود و اقدام به توبه نکند.
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس هفتم - صفحه ۸۹ - ساده)
- ۹- گزینه «۳» - آدمی، هر قدر هم که بد باشد، اگر واقعاً توبه کند و نادم و پشیمان شود، حتماً خداوند توبه‌اش را می‌پذیرد؛ همان‌طور که حافظ می‌سراید:
طمع ز فیض کرامت مَبَر که خلق کریم / گنه ببخشد و بر عاشقان ببخشد
عقیم حلقه ذکر است دل، بدان امید / که حلقه‌ای ز سر زلف یار بگشاید
(محسنی کبیر) (دوازدهم - درس هفتم - صفحه ۸۹ - متوسط)

- ۱- گزینه «۲» - درست است که سراسر عمر ظرف زمان توبه است، اما بهترین زمان برای توبه، دوره‌ای است که امکان توبه بیشتر و انجام آن آسان‌تر و جبران گذشته راحت‌تر است و صفات ناپسندی که در ما پدید می‌آیند، شبیه ریشه‌های نهالی هستند که در ابتدا نفوذ کمی در خاک دارد اما هر قدر زمان می‌گذرد، نفوذ آن بیشتر می‌شود و قوی‌تر می‌گردد تا جایی که گندن آن درخت بسیار سخت می‌شود.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس هفتم - صفحه ۶۲ - متوسط)
- ۱۱- گزینه «۲» - امام علی (ع) همچون قرآن از هر خطایی مصون هستند و این موضوع نیز در حدیث ثقلین آمده است که اهل بیت همچون قرآن بر هر خطایی مصون هستند.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس ششم - صفحه ۶۸ و ۸۴ - متوسط)
- ۱۲- گزینه «۱» - بر اساس آیه شریفه «لقد کان لکم فی رسول الله...» کسی که پیامبر را اسوه قرار می‌دهد کسی است که به خداوند و روز رستاخیز امید دارد و خدا را بسیار یاد می‌کند «لمن کان یرجو الله و الیوم الآخر و ذکر الله کثیراً» لذا قسمت اول همه گزینه‌ها صحیح است (دام آموزشی)، رسول خدا (ص) برای اولین بار در جامعه آن روز، برابری همه افراد در برابر قانون را اعلام کرد و عرب و غیر عرب و سیاه و سفید را برابر دانست و در مقابل تعصبات قومی و قبیله‌ای ایستاد.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس ششم - صفحه ۷۷ و ۷۸ - ساده)
- ۱۳- گزینه «۱» - امیرمؤمنان، علی (ع) ده سال قبل از بعثت پیامبر (ص) در خانه کعبه به دنیا آمد، امام علی (ع) دربارۀ دوران کودکی خویش می‌فرماید: «من همچون بچه از شیر گرفته شده که به دنیال مادرش می‌رود، از آن بزرگوار پیروی می‌کردم»
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس ششم - صفحه ۸۲ - ساده)
- ۱۴- گزینه «۳» - عبارت «ایها الناس من اولی الناس بالمؤمنین من انفسهم» قبل از حدیث غدیر بیان شده و عبارت «من اولی الناس» اهمیت پیمان حدیث غدیر را می‌رساند و این حدیث با آیه ابلاغ یا تبلیغ یعنی «یا ایها الرسول بلغ...» ارتباط معنایی دارد.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس پنجم - صفحه ۶۸ و ۶۹ - متوسط)
- ۱۵- گزینه «۱» - نتیجه تمسک به قرآن کریم و اهل بیت (ع) جمله «لن تضلوا ابداً» در حدیث ثقلین است و نتیجه تشبیه منزلت هارون به موسی در حدیث منزلت جمله «لانی بعدی» است که اشاره به ختم نبوت دارد.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس پنجم - صفحه ۶۲ و ۶۸ - متوسط)
- ۱۶- گزینه «۲» - آیه داستان عشیره اقریبین همان «و انذر عشیرتک الاقربین» است که به آیه انذار مشهور است و آیه مرتبط با حدیث غدیر همان آیه تبلیغ است که پس از نزول آیه تبلیغ و بیان حدیث غدیر مردم با امام علی (ع) بیعت نمودند.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس پنجم - صفحه ۶۴ و ۶۸ و ۶۹ - متوسط)
- ۱۷- گزینه «۳» - عدم تأیید حاکمان: آنان اگرچه تفاوت‌های اخلاقی و رفتاری حاکمان را در نظر می‌گرفتند و اگر حاکمی در موردی بر طبق دستور اسلام عمل می‌کرد آن مورد را تأیید می‌کردند، اما در غصب خلافت و جانشینی رسول خدا (ص) همه را یکسان می‌دیدند.
انتخاب شیوه درست مبارزه: امامان، شیوه مبارزه با حاکمان را متناسب با شرایط زمان برمی‌گزیدند؛ به گونه‌ای که هم تفکر اسلام راسخین باقی بماند و هم به تدریج ظلم و جور بنی امیه و بنی عباس سست شود و هم روش زندگی امامان (ع) به نسل‌های آینده معرفی گردد.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس هشتم - صفحه ۱۱۲ و ۱۱۳ - متوسط)
- ۱۸- گزینه «۱» - نمره حضور سازنده ائمه اطهار، فراهم آمدن کتاب‌های بزرگ در حدیث و سیره ائمه اطهار (ع) در کنار سیره پیامبر (ص) و قرآن کریم است، در میان این کتاب‌ها می‌توان از کتاب نهج البلاغه که شامل سه بخش: خطبه‌ها، نامه‌ها و کلمات حضرت علی (ع) است، نام برد.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس هشتم - صفحه ۱۱۰ - ساده)
- ۱۹- گزینه «۱» - در زمان امام صادق (ع) ناخشنودی نسبت به دستگاه بنی امیه به اوج رسیده بود لذا امام صادق (ع) مبارزه خویش را علنی‌تر کردند و حتی قیام زیدین علی، عموی خود را تأیید نمودند.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس هشتم - صفحه ۱۱۶ - دشوار)
- ۲۰- گزینه «۱» - خداوند در قرآن کریم بازگشت به دوران جاهلی را هشدار می‌دهد که در عبارت قرآنی «انقلبتم علی اعقابکم» تجلی دارد و فراهم آمدن شرایط مناسب و ظهور جاعلان حدیث مربوط به ممنوعیت از نوشتن احادیث پیامبر اکرم (ص) است.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس هفتم - صفحه ۹۵ و ۹۷ - متوسط)
- ۲۱- گزینه «۳» - تغییر مسیر جامعه مؤمن و فداکار عصر پیامبر اکرم (ص) در جامعه‌ای راحت طلب و تسلیم بی‌توجه به سیره و روش پیامبر اکرم (ص) که باعث شد مشکلات زیادی را برای ائمه اطهار به وجود آورد و نتوانند مردمان آن دوره را با خود همراه کنند، هر دو مربوط به تبدیل حکومت عدل نبوی به سلطنت است.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس هفتم - صفحه ۱۰۰ - دشوار)
- ۲۲- گزینه «۱» - یکی از چالش‌های پس از رحلت پیامبر (ص)، «تبدیل حکومت عدل نبوی به سلطنت» بود، پس از گذشت مدتی پس از رحلت ایشان جاهلیت با شکلی جدید وارد زندگی اجتماعی مسلمانان شد و شخصیت‌های پاتقوا، جهادگر و مورد احترام پیامبر منزوی شدند و طالبان قدرت و ثروت جایگاه و منزلت یافتند و این خود بازگشت به جاهلیت بود و عبارت قرآنی «انقلبتم علی اعقابکم» نشانگر آن است.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس هفتم - صفحه ۹۵ و ۱۰۰ - متوسط)

- ۲۳- گزینه «۲» - بر اساس آیه‌ی شریفه‌ی: «لقد ارسلنا رسلنا ...» مردم به اقامه عدل و داد برخیزند: «ليقوم الناس بالقسط» و ایمان پندارانی که گمان می‌کنند مؤمن‌اند به آنچه که خدا نازل کرده و ... شیطان می‌خواهد آنان را گمراه کند و به گمراهی دوز و درازی بکشاند.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس چهارم - صفحه ۵۰ - دشوار)
- ۲۴- گزینه «۱» - پیامبر اکرم علاوه بر رساندن وحی به مردم وظیفه تعلیم و تبیین آیات قرآن کریم را نیز بعهده داشت (مرجعیت دینی) تا مردم بتوانند به معارف بلند این کتاب آسمانی دست یابند و جزئیات احکام و قوانین را بفهمند و شیوه عمل کردن به آن را بیاموزند.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس چهارم - صفحه ۴۷ - ساده)
- ۲۵- گزینه «۴» - اگر پیامبری در تعلیم و تبیین دین و وحی معصوم نباشد، امکان انحراف در تعالیم الهی پیدا می‌شود و اعتماد مردم به دین از دست می‌رود.
(محسنی کبیر) (یازدهم - درس چهارم - صفحه ۵۳ - متوسط)